

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 7:47
מוצאי יו"ט..... 9:20
סוף זמן ק"ש..... 8:39
שיעורים כסדרן
בבלי..... עירובין ס"ח
ירושלמי..... גיטין נ"ה
תוספתא..... עוקצין פרק א'

שעה 2, גליון 34 (84)

יום טוב שבועות, שעת תשע"ג לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ שבועות ~

עס קומט דער יום טוב שבועות, מען איז מקבל די תורה פונעם אייבערשטן, יעדער איד נעמט זיך פאר אז פון יעצט וועט ער לערנען פלייסיג די הייליגע תורה, אין אזא צייט דארף מען געדענקן אז די תורה גייט אן פאר יעדן מענטש אין יעדע צייט און אין יעדע מצב, אפילו פאר דעם וואס דארף ארויסגיין אויפ'ן גאס ברענגן פרנסה.

אפילו ווען א מענטש איז פארזאגט און פארפלאגט, און ער קען נישט לערנען געהעריג, האט אונז דער רבי געגעבן א "סדר דרך הלימוד", צו זאגן אסאך תורה אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען זאגט, און מיט דעם קען יעדער איינער אן אויסנאם זוכה זיין צו לערנען תורה.

ווען א איד האלט שטענדיג אין טאש א קליינע חומש, א קליינע משניות, א קליינע תהלים, האט ער שטענדיג מיט זיך א גוטע באגלייטער וואס וועט אים אפהיטן פון אלעם שלעכט'ס, ווען מען האט עטליכע איבריגע מינוטן, כאפט מען אריין צו זאגן עטליכע פסוקים חומש, א קאפיטל תהלים, א פרק משניות, און דאס גלייכן.

דאס קען מען טוהן שטענדיג ווי מען געפינט זיך נאר, עס מאכט זיך ביי יעדן מענטש אז ער דארף ווארטן אמאל אין די רייע אין באנק, אין א אפיס, אין א געשעפט, אדער סיי ווי, און אסאך מאל איז נאך דארט פיל מיט אלע קליפות צו מכשיל זיין דעם מענטש, און ווען דער מענטש איז נישט שטארק מיט דעם צו לערנען בגירסא, צו זאגן תורה, איז זייער

המשך בדף ב

קבלת התורה

נירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם, משה רבינו איז אראפגעקומען פון בארג צום פאלק, און ער האט זיי געהייליגט און געוואשן די קליידער.

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק, לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) אז מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט לערנען און דאווענען, אבער פון די אנדערע זייט קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן מיט וועלטליכע זאכן, מיט עסן, טרינקן און שלאפן, ווען מען טוט עס אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן, איז דאס אויך "עבודת ה'".

עס איז פאקאנט אז דער גוף ווערט אנגערופן ווי א קלייד פאר די גשמה. דאס איז פשט אין פסוק, נירד משה מן ההר אל העם, משה רבינו איז אראפגעקומען צו די אידישע קינדער, ויקדש את העם, און ער האט געהייליגט דאס פאלק, ויכבסו שמלתם, אזוי ווייט אז ער האט אויסגעוואשן אויך זייערע קליידער, ער האט זיי אויסגעלערנט אז אויך מיטן גוף, וואס איז ווי א קלייד פאר די גשמה, קען מען אויך דינען דעם אייבערשטן.

(זאת התורה יתרו ה')

***

אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז א איד דארף וויסן אז אלעם פירט דער אייבערשטער, סיי ווען עס זעהט אים גוט, און סיי ווען עס זעהט אים שלעכט, און דאס איז עולם הבא, ווייל ווען משיח וועט קומען וועט יעדער וויסן אז אלעם קומט פונעם אייבערשטן, ווי די גמרא זאגט (פסחים ג.) אז ווען משיח וועט קומען וועט מען אפילו אויף שלעכטע זאכן, מאכן די ברכה "הטוב והמטיב".

דאס זאגט דער פסוק, אנכי - איך בין דער זעלבער אייבערשטער, סיי מיטן זאמען - ה' וואס דאס גייט ארויף ווען עס גייט גוט, און סיי מיטן

המשך בדף ב

קבלת התורה

נאמען - אלקיך, וואס דאס גייט ארויף ווען עס גייט שווער פארן מענטש, שטענדיג איז עס דער אייבערשטער וואס מיינט נאר די מוכה פון מענטש, אז מען זאל קומען צו אים, און דעמאלט'ס וועט ער העלפן, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, אזוי ווי עס איז געווען אין מצרים וואס די אידן האבן דארט געארבעט זייער שווער, ביז משה רבינו איז געקומען און זיי אויסגעלערנט צו רעדן צום אייבערשטן, און ווען די אידן האבן געשריגן צום אייבערשטן, האט ער זיי אויסגעלייזט מיט גרויסע ניסים.

דערפאר דארף מען שטענדיג געדענקן אז אפילו ווען עס גייט שווער, קומט עס נאר פונעם אייבערשטן, און נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן, און דעמאלט'ס וועט ער העלפן און מען וועט ארויסגיין פון אלע צרות.

(זאת התורה יהוה ט)

שיחות מוהרא"ש

גרינג ער זאל נכשל ווערן מיט ראיות אסורות, מיט קוקן ווי מען טאר נישט, און נשפע ווערן פון די שלעכטע סביבה, אבער ווען מען איז צוגעוואוינט צו זאגן אסאך חומש, תהלים און משניות, האט מען שטענדיג א גוטע באגלייטער, מען האלט אין טאש א קליינע ספר און סיי ווי מען גייט כאפט מען אריין צו זאגן אביסל תורה, און דאס היט אפ דעם מענטש פון אלעם שלעכט'ס ברוחניות ובגשמיות.

מיט דעם קען מען מסביר זיין, וואס די גמרא דערציילט (פסחים ט"ח) אז רבי יוסף האט געהייסן אז מען זאל אים צוגרייטן גוטע עסן אום יום טוב שבועות ווייל "ווען נישט דעם טאג, וויפיל יוסף'ס זענען דא אויפ'ן גאס", בפשטות מיינט דאס אז רבי יוסף האט געדאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט אונז געגעבן די תורה, ווייל אן די תורה וואלט ער גארנישט געווען מער פון אלע יוסף'ס אויפ'ן גאס, אבער יעצט מיט די תורה האט ער זוכה געווען צו זיינע גרויסע מדריגות.

אבער מען קען אויך זאגן אנדערש פשט, "יוסף" גייט ארויף אויף די קדושה פון יוסף הצדיק, וואס איז דער סימבאל פון אפגעהיטענקייט און הייליגקייט, ווי אזוי האט זיך יוסף הצדיק געקענט דערהאלטן נאכדעם וואס זיינע ברידער האבן אים פארקויפט צו דעם טמאנעם לאנד מצרים? נאר ווייל ער האט מקבל געווען פון זיין טאטע צו זיין צוגעבינדען צו די תורה, און דאס האט אים אפגעהיטן פון אלעם שלעכט'ס.

דאס איז געווען יוסף הצדיק, אבער וואס זאלן מיר פשוט'ע מענטשן טוהן, ווי אזוי קענען מיר זיך דערהאלטן ווען מיר דארפן ארויסגיין אויף די טמאנע גאס? ווי אזוי קענען מיר זיך דערהאלטן און נישט ווערן נאכגעשלעפט נאך די שווערע נסיונות פון די היינטיגע שווערע גאס?

אבער דורך די הייליגע תורה וואס מיר האבן מקבל געווען אום יום טוב שבועות, קענען מיר ניצול ווערן פון אלע נסיונות, ווען א איד געוואוינט זיך צו צו זאגן אסאך פראקטישע משניות, צו זאגן אסאך פסוקים חומש און קאפיטלאך תהלים, דאס וועט אים ראטעווען פון אלעם שלעכט'ס, דאס וועט אים העלפן זיך ארויסצודרייען פונעם נעץ פון יצר הרע.

דאס איז פשט "ווען נישט דעם טאג, וויפיל יוסף'ס זענען דא אויפ'ן גאס", ווען נישט דעם יום טוב שבועות ווען מיר האבן מקבל געווען די תורה, וויפיל יוסף הצדיק'ס זענען דען דא אויפ'ן גאס? וויפיל אידן קענען זיך דען דערהאלטן אזוי ווי יוסף הצדיק, און נישט ווערן נאכגעשלעפט נאך די שווערע נסיונות פון די גאס?

אבער יעצט אז מיר האבן באקומען די תורה, און מען קען זאגן משניות און תהלים אויך ווען מען איז אויף די גאס, דורך דעם קען זיך יעדער בויען א מויער ארום זיך, מיט די פראקטישע משניות און קאפיטלאך תהלים, וואס זיי היטן אים זיכער אפ פון די אלע שלעכט'ס.

א נייע תורה

מוהרא"ש שליט"א זאגט אז אזוי ווי מען פריידט זיך שמחת תורה מיט די ספר תורה, מען טאנצט און מען פריידט זיך אז מען האט זוכה געווען צו ענדיגן די תורה, די זעלבע דארף מען זיך אויך פרייען אום יום טוב שבועות אז מען איז זוכה אנצוהייבן די תורה, מען איז זוכה צו מקבל זיין די תורה פון גיי.

עס האט אמאל פאסירט ביי רבי נתן אום יום טוב שבועות ווען ער איז געגאנגען פתיחה צו ארויסנעמען די ספר תורה פון ארון הקודש, איז רבי נתן אריין אין א גרויס התלהבות און געזאגט "א נייע תורה, א נייע תורה", און ער האט אנגעהויבן טאנצן מיט די ספר תורה ארום די בימה, אזוי ווי שמחת תורה, און אלע אנשי שלומינו זענען זייער נתעוורר געווארן, און מיטגעטאנצן מיט אים.

ווייל שבועות איז די צייט וואס יעדער איד קען אנהייבן פון פריש מקבל צו זיין די תורה, אפילו ווער עס האט נישט זוכה געווען ביז יעצט צו לערנען תורה, קען יעצט אנהייבן צו לערנען, זיך מקבל זיין אז פון יעצט וועט מען אנהייבן לערנען.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו, ערך שבועות)

אויף א שמחה בגשמיות

די גמרא זאגט (פסחים ט"ח) אז אפילו עס איז א מחלוקת צווישן רבי אלעזר און רבי יהושע, ווי אזוי זיך צו פירן יום טוב, צו מען זאל עס צוטיילן חציו לה' וחציו לכס, א האלב יום טוב לערנען און דאווענען און א האלב יום טוב עסן און טרינקן, צו או פולו לה' או פולו לכס, מען קען זיך אויסוועלן אדער א גאנץ יום טוב פארן אייבערשטן, אדער א גאנץ יום טוב פאר זיך, אבער ביי יום טוב שבועות איז יעדער מודה אז מען דארף אויך עסן און טרינקען, ווייל דעמאלט'ס האט דער אייבערשטער אונז געגעבן די תורה.

לכאורה דארף מען פארשטיין, אויב שבועות האבן מיר באקומען די תורה, וואלט מען געדארפט א גאנץ יום טוב נאר לערנען תורה, און גארנישט האבן קיין שייכות מיט גשמיות, און פארוואס דוקא ביי דעם יום טוב איז יעדער מודה אז מען דארף עסן און טרינקען? נאר דער תירוץ איז, אז די תורה איז א וועג-ווייזער אפילו בגשמיות, ווי די חז"ל זאגן (במדבר רבה י"ד, ט) פארוואס הייסט די תורה "אור", ווייל עס מאכט ליכטיג פארן מענטש, ער זאל וויסן וואס ער האט צו טוהן, די תורה לערנט אונז ווי אזוי צו עסן טרינקן שלאפן און האנדלען, און דערפאר איז דער יום טוב שבועות אויך א שמחה בגשמיות, און מען דארף זיך פרייען און זיך מתענג זיין לכבוד יום טוב.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך פארצונעמען יעצט אין יום טוב שבועות, צו לערנען שטענדיג די הייליגע תורה אין יעדן פלאץ, אין יעדע צייט, און אין יעדע מצב, וועט אים די תורה זיכער היטן, און אים צוברענגען צו די גרעסטע מדרגות.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו, ערך שבועות)

***

יעדער איד וויל לערנען

דער אמת איז, אז יעדער איד וויל לערנען, יעדער איד וויל ענדיגן גאנץ ש"ס, און גאנץ שלחן ערוך, און אלע ספרים פון די הייליגע תורה, נאר פארוואס זעהט מען אז נישט יעדער לערנט? דאס קומט נאר פון דעם, ווייל א מענטש וויל לערנען אויפ'ן בעסטן וועג, אז גלייך ווען ער הייבט אן צו לערנען, זאל ער שוין קענען קלאר די גמרא, און למעשה זעהט ער דאך אז עס גייט נישט, ווייל ער האט נישט אזא גוטע קאפ, אדער ווייל ער האט געטוהן עבירות וואס האבן פארשטאפט זיין קאפ, ממילא ווען ער זעהט אז עס גייט אים נישט, הייבט ער אן צו שמועסן און צו פארברענגן, און ווען עס קומט סוף טאג, און ער מאכט זיך א חשבון, אז דער טאג איז אים אריבער געגאנגען מיט גארנישט, ער האט אפילו נישט אריינגעכאפט איין פרק משניות, אדער איין בלאט גמרא, אדער איין סימן אין שלחן ערוך, ווערט ער צובראכן פון דעם, און צום סוף הערט ער אינגאנצן אויף צו לערנען, אויב אבער ער וועט פאלגן און ער וועט לערנען אויף דעם וועג וואס דער רבי האט אונז אויסגעלערנט, צו זאגן אסאך תורה אין א סדר, וועט ער אריינכאפן זייער אסאך, און ער וועט צום סוף אויך פארשטיין אלעס וואס ער זאגט, ווייל ווען א איד זאגט אסאך תורה, עפענט זיך אויף זיין קאפ, און ער פארשטייט שוין אלעס.

אזוי ווי די גמרא זאגט, אז א מענטש זאל אייביג לערנען, אפילו ווען ער פארשטייט נישט, און אפילו ער געדענקט גארנישט, און אין זוהר הקדוש שטייט, אז ווען א מענטש לערנט די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט גארנישט, גייט יעדע ווארט ארויף צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער פריידט זיך מיט יעדע ווארט.

(קונטרס סדר דרך הלימוד)

תיקון ליל שבועות

מוהרא"ש שליט"א זאגט אז דאס זאגן "תיקון ליל שבועות" אין די הייליגע שבועות נאכט איז א געוואלדיגע גרויסע תיקון, עס איז א תיקון אויף די עבירה פון בטול תורה פון א גאנץ יאר, און אויך איז עס מסוגל צו מעורר זיין אינעם מענטש א חשק און א ליבשאפט צו די תורה אויף א גאנץ יאר.

אזוי ווי מען זעהט אז מען גיבט פאר א מענטש אביסל עסן צו פארזיכן, ווייל מען וויל אז נאכן טועם זיין זאל ער שוין וועלן קויפן די סארט עסן, די זעלבע גיבט מען פארן מענטש היינט נאכט אביסל פון די תורה צו פארזיכן, אז דאס זאל אים מעורר זיין די חשק פאר א גאנץ יאר צו לערנען תורה.

אבער מען דארף וויסן אז דער עיקר תיקון איז צו זאגן דעם ערשטן און לעצטן פסוק פון יעדע פרשה און ספר, און דאס וואס מען האט צוגעלייגט אין די "תיקון ליל שבועות" נאך אסאך פרשיות פון תורה נביאים וכתובים וואס האבן שייכות צום יום טוב שבועות און קבלת התורה, דאס איז נישט פון די עיקר פונעם תיקון, און דערפאר איז דא אמאל מענטשן וואס זאגן בכלל נישט דעם תיקון ווייל אזוי ווי מען זעהט אז עס זענען דא אזוי סאך צו זאגן, גיבט מען אינגאנצן אויף און מען זאגט גארנישט, דערפאר דארף מען וויסן אז דער עיקר תיקון איז די ערשטע און לעצטע פסוק, און אזוי וועט מען עס זאגן מיט חשק, און זוכה זיין צו דעם גרויסן תיקון פון אלע עולמות.

נאכן תיקון איז גוט צו זאגן די תרי"ג מצות, ווייל מארגן גייען מיר דאך מקבל זיין די תורה, וואס זענען די מצות, און דערפאר דארף מען זיך צוגרייטן און וויסן וואס מען גייט מקבל זיין, און אזוי וועט עס זיין אן אמת'ע קבלה.

און דער עיקר דארף מען זיין געווארענט נישט צו פארברענגן די הייליגע נאכט מיט דברים בטלים מיט נארישקייטן, ווייל דער עיקר תיקון איז פאר די עבירה פון בטול תורה, און דערפאר דארף מען זעהן נישט צוצולייגן נאך בטול תורה, און אויב מען האט שוין געענדיגט דעם תיקון, קען מען לערנען יעדער וואס זיין הארץ באגערט, מען זאל טועם זיין אביסל פון אלע שיעורים וואס מען וויל לערנען א גאנץ יאר ווייל די נאכט איז זייער מסוגל פאר דעם, זיך אנצוגרייטן שיעורי תורה צו לערנען א גאנץ יאר.

ווי אויך איז די נאכט זייער מסוגל צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף, עס ווערט געברענגט פון די ספרים הקדושים, אז אין די נאכט פון שבועות איז דא א צייט וואס דעמאלט'ס עפענען זיך אלע טויערן פון הימל, און וואס מען בעהט דעמאלט'ס ווערט אנגענומען זייער שנעל, דערפאר דארף מען זעהן אויסצוניצן די נאכט מיט אסאך תפלות צום אייבערשטן, און דעמאלט'ס וועט מען זיכער פועל'ן אלעס גוט'ס וואס מען דארף.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה אויסצוניצן די הייליגע שבועות נאכט ווי עס ברויך צו זיין.

***

דער הייליגער צדיק רבי מרדכי פון נעשכיו ז"ע אין זיינע יונגע יארן איז אמאל געזיצן שבועות ביניאכט ביי זיך אין צימער און געזאגט "תיקון ליל שבועות" מיט גרויס התעוררות, פלוצלונג האט ער געהערט פון די דערנעבנדיגן צימער אז איינער דרייט זיך דארט ארום, יענער עפנט טירן און שענק און זוכט עפעס, ער האט פארשטאנען אז מן הסתם איז דאס א גנב וואס זוכט עפעס צו גנב'ענען.

המשך בדף ד

תיקון ליל שבועות

המשך פון דף ג

רבי מרדכי זי"ע האט נישט געוואוקט וואס צו טוהן, פון איין זייט וויל ער נישט מפסיק זיין אינמיטן זאגן "תיקון ליל שבועות", אבער פון די אנדערע זייט וויל ער דאך נישט אז זענער זאל אים אלעס באגנב'ענען, ער האט אזוי געטראכט אהער און אהין ביז ער האט אפגעמאכט אז אפילו אויב עס איז א גנב, און ער קען אים כאפן ביי די גניבה, אבער אפער אז עס א איד, און ער וועט ווערן פארשעמט, דערפאר וועט ער נישט מפסיק זיין, נאר ווייטער זאגן דעם תיקון.

ווען ער האט געענדיגט דעם תיקון, איז ער אריין אינעם דערנעבנדיגן צימער, און ער האט געזעהן אז עס איז טאקע געווען א גנב, און יענער האט אפגעטראגן מיט אלע זיינע זאכן, און ער האט געהאט פון דעם גרויס צער, ער האט געטראכט אז נאך יום טוב וועט ער פארן צו זיין רבי'ן דער הייליגער רבי פנחס'ל קארעצער זי"ע און מיט אים זיך דרוקן רעדן וואס ער דארף צו טוהן.

אזוי האט ער טאקע געטוהן, נאך יום טוב איז ער געפארן צו זיין רבי'ן און דערציילט די גאנצע מעשה, האט אים רבי פנחס זי"ע געזאגט אז אויב ער וועט זיך פארנעמען זיך צו אפהיטן זייער שטארק פון שקר, פון זאגן ליגנט, וועט דער אייבערשטער זיכער העלפן אז ער וועט צוריק באקומען די גאנצע גניבה, און עס וועט אים גארנישט פעלן, אזוי איז טאקע געווען ער האט זיך פארגענומען צו זיין זייער געוואונט צו זאגן נאר דעם אמת שטענדיג, און ווען ער איז אנגעקומען אהיים האט ער געטראפן ביים שוועל פון זיין טיר א זאק פיל מיט אלע געגנב'טע זאכן, דער גנב האט חרטה געהאט אויף וואס ער האט געטוהן און ער האט אלעס צוריק געברענגט.

זעהט מען פון דעם די גרויסקייט פון זאגן "תיקון ליל שבועות", אז רבי מרדכי פון נעשכ"ז זי"ע האט נישט געוואלט מפסיק זיין אינמיטן אפילו צו כאפן א גנב, און צום סוף האט ער למעשה גארנישט פארלוירן, ווייל ער האט צוריק באקומען די גאנצע גניבה.

עס איז זיכער אז דער כח און זכות פון די קבלת התורה און עשרת הדיברות וואס דער צדיק רבי מרדכי זי"ע האט געליינט, וואס איינס פון די דברות דערפון איז "לא תגנב" האט זיכער געהאלפן אז דער גנב האט חרטה געהאט פון זיינע שלעכטע מעשים, און צוריק געגעבן די גניבה.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו, ערך שבועות)

הדרן עלך ששה סדרי תוספתא!

מען הייבט אן די

פערצנטע מחזור אין תוספתא

עס איז גרויס די פרייד ביי אלע אנשי שלומינו אז מיטן אייבערשטנים הילף ענדיגט מען יעצט צום דרייצענטן מאל ששה סדרי תוספתא, און דעם שבת פרשת נשא הייבט מען אן די פערצנטע מחזור אין תוספתא.

שוין גאר אסאך יארן וואס עס איז איינגעפירט ביי אנשי שלומינו צו לערנען יעדן טאג א דף גמרא פון תלמוד בבלי און א דף פון תלמוד ירושלמי, אזוי ווי עס איז געדרוקט אין די לוח ברסלב.

אין יאר תשנ"ח לפ"ק אינעם יום טוב שבועות, דער טאג וואס מיר זענען מקבל די תורה פון דאסניי, האט מוהרא"ש שליט"א צוגעלייגט אז מען זאל אויך לערנען יעדן טאג א פרק פון תוספתא, און מיט דעם האט מען א גאנצע בי"ת, ב'בלי ירושלמי תוספתא.

מען זעהט אז בגשמיות זוכט יעדער צו האבן א שיינע געשמאקע גרויסע הויז פאר זיך און פאר די משפחה מיט ישוב הדעת, און אזוי זאגן חז"ל (סוכה נ"א) אז א דירה נאה איז איינס פון די זאכן וואס זענען מרחיבין דעתו של אדם, און אויב אזוי דארף דאך א מענטש זיכער זיכן אז ער זאל האבן א שיינע גוטע הויז אויך אויף יענע וועלט, וואס דאס בלייבט אויף אייביג, און מיט דעם וואס מען לערנט יעדן טאג בבלי ירושלמי און תוספתא, און מען גייט עס איבער איין מאל און נאכאמאל, מיט דעם בויעט מען זיך אויף א שיינע הערליכע געשמאקע הויז אויף יענע וועלט, וואס דאס בלייבט פארן מענטש אויף אייביג.

מען זעהט ליידער מענטשן וואס עס קען זיי דורכגיין די גאנצע זיבעציג יאר און זיי האבן נישט זוכה געווען אפילו איין מאל אדורך צו גיין און ענדיגן בבלי ירושלמי תוספתא, און זיי גייען אוועק פון די וועלט אן גארנישט, און עס איז א גרויס רחמנות אויף זייערע נשמות, און דערפאר דארף מען האבן שכל און זעהן אריינצוכאפן צו לערנען יעדן טאג כאטש איין דף בבלי און איין דף ירושלמי און א פרק תוספתא, און מיט גרייט מען זיך אן גוטע שפעזן מיטצונעמען אויף יענע וועלט.

יעצט ווען מען גייט אנהויבן א פרישע מחזור אין לימוד התוספתא, איז די פאסיגסטע צייט זיך מיטצוכאפן, און אנהויבן מיטן סדר צו לערנען יעדן טאג א פרק תוספתא, און נאכדערצו אז מיר האלטן יעצט ביי קבלת התורה, איז די בעסטע צייט טנצוהייבן א פרישע שיעור אין די הייליגע תורה.

עס ווערט געדרוקט יעדע וואך די פרקים וואס מען לערנט יענע וואך לויטן סדר פונעם לוח ברסלב, באותיות גדולות מאירות עינים מיט נקודות, מיט א פירוש אויף די שווערע ווערטער.

מען קען עס באקומען יעדע וואך אויף אימעיל, אויב זענט איר אינטערעסירט צו באקומען יעדע וואך די קונטרס, שיקט אן אימעיל צו breslevcenter@gmail.com, און ער וועט דאס באקומען מיטן אייבערשטנים הילף יעדע וואך.

גדול יהיה כבוד הבי"ת הזה!

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א

אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א לייזו הוק-אפ 212-444-9191

ספרי ברסלב

מיט פרייד ווילן מיר מעלדן אז מיטן אייבערשטנים הילף איז דא צו באקומען ביי אונז אלע ספרי ברסלב און נאך.

27 Skillman St.

אדער רופט 347-977-7994

מגלה את ירושלים
על ראש שבתות
על ישיבת בעיר יזורה ובחזרת חז"לים
... 5 ...

קול ששון
קול חזן
קול כלזה
קול כלזה

ברכה רוב תורה לשון מעשה על כל טוב שאמלט
ועל סוד הנורא וקול וקול ולשפת צפאנו ויענו
הט פתחם לזמן ולקרא בקריאה של חיבה את קרובים
וירוש לבא ולהשתתף בשפת כלולת ביש הקרים שיהיו

החברה הישראלית
החברה הישראלית
יעקב שאול ר' ע"ה
שרה ריי

שתיקיים בעוה"ש למלל טוב ובשעה טובה ומפוצלת
ביום ג' לסדר זביום שמחתם ובמערומים (בהגלות)
יב שון תשע"ז לפק הבע"ט
(ולקסיפריס TUESDAY MAY 21)
קבלת פנים בשעה 6:30 החופה בשעה 7:30

באלום עטרת חיים
129 ELMWOOD AVENUE
BROOKLYN, NEW YORK 11230

התקנים בשפת לקריאת באמם לשלום
היר החזן
פסח זעלין שלום פיש
ויעוץ

העגלי' לתורה ודמקיים א"ה
בשבת קודש פרישת נשא
בביתנו זמן מרוב ה'טאש
4615 FOURTEENTH AVENUE
זמן חזרית בשעה 9:15
קידושא רבא אחר התפילה

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועסטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com